Перед тобою, над горою – ліс темний,
високими снігами спинений.
За тобою, під горою – село вечірнє,
першою колядою засвічене.
У твоїх бесагах – вечеря для Анни,
старої, живе за лісом.
Ти біжиш туди, дівчинко,
бо дома не сядуть за стіл,
доки бідній жінці вечерю не піднесеш…
Страшний ліс перебіжиш, розбудиш її,
вузлики на стіл покладеш,
і з порога
вітром понесе тебе назад –
дерева розступатимуться…
За спиною – ліс темний,
під горою – село святкове,
а ти з місця зрушити не можеш,
кроку ступити…

Спитає тато: "Звідки пси гавкають?
Звідти старостів ждати…"
З хати вибіжиш: "А з усіх сторін!"
І поглянеш на гору.
Те, що стримало тебе там,
допоможе витримати все на світі…

…Дівчинко, тобі не видно,
як за лісом Анна вечеряє…